Dosarul nr.1-93/25, PIGD: 1-2412566464-24-1-18062025

S E N T I N Ţ Ă

În numele Legii

27 octombrie 2025 oraşul Criuleni

Judecătoria Criuleni - sediul central

Instanţa de judecată compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul: Romina Ţurcan

Grefierul: Anton Platon

Cu participarea:

Procurorului: Stanislav Prisăcaru

Apărătorului inculpatei: Timur Kovaliov

Avocatului victimei: Vasile Tripac

Victimei

Inculpatei

a rejudecat în şedinţă de judecată publică, în partea ce ţine de stabilirea pedepsei, cauza penală în privinţa lui:

Panfili Adriana *****, născută la *****, IDNP-***** originară şi locuitoare al s. *****, r. Dubăsari, studii medii incomplete, aptă de muncă, oficial neangajată în câmpul muncii, căsătorită, 4 copii minori la întreţinere, posedă limba de stat, antecedentele penale stinse, anterior judecată:

– prin sentinţa Judecătoriei Dubăsari din 02.07.2014, în baza art. 201[1] alin. (1) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 3 (trei) ani;

- prin sentinţa Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, din 29.07.2005, în baza art. 186 alin. (2), lit. c) şi d) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 3 (trei) ani;

- prin sentinţa Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, din 07.06.2021, în baza art.201[1] alin.(1), lit. b) Cod penal, la 100 (una sută) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii;

la evidenţa medicilor narcolog sau psihiatru nu se află, cu caracteristică pozitivă de la locul de trai şi locul anterior de muncă, moldoveancă, cetăţeană al Republicii Moldova,

în comiterea infracţiunii prevăzută la *art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal,-*

Cauza parvenită la rejudecare în instanţa de judecată la 18.06.2025 şi examinată în termen de până la 27.10.2025.

Procedura de citare a fost legal executată.

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţă, instanţa de judecată,-

A C O N S T A T A T :

Panfili Adriana *****, la data de 25 mai 2024, aproximativ la ora 00:10, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările şi dorind în mod conştient survenirea acestora, acţionând cu intenţie directă pentru atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla la domiciliul său din s. *****, raionul Dubăsari, fiind în stare de ebrietate alcoolică şi urmărind scopul de a aplica violenţă fizică asupra soţului său, Panfili Vasile, care, potrivit art. 133[1] lit. a) din Codul penal, este membru de familie, i-a aplicat acestuia, în timpul unui conflict, o lovitură cu un cuţit în regiunea umărului stâng, cauzându-i, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202402D1098 din 24.07.2024, o „*****, care a fost cauzată în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect ascuţit, posibil în perioada de timp indicată, condiţionează dereglarea sănătăţii de scurtă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii."

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate, Panfili Adriana ***** a săvârşit infracţiunea prevăzută de art. 201[1] alin.(1) lit. a) din Codul penal, adică, acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămarea uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Prin sentinţa Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) nr.1-69/24 din 30.12.2024 a fost hotărât: 1) Panfili Adriana *****, se recunoaşte vinovată de săvîrşirea infracţiunii, prevăzute de art. 201[1] alin. (1), lit. a) Cod penal, cu aplicarea pedepsei, conform art. 80[1] CP, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe un termen de 180 (una sută optzeci) ore. 2) Se explică lui Panfili Adriana prevederile art. 67 alin. (3) Cod Penal, că în caz de eschivare cu rea voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. 3) Panfili Adriana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunităţii semnează în instanţa de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte în termen de 5 zile din momentul rămânerii definitive a hotărârii instanţei de judecată la organul de probaţiune Dubăsari. 4) Începând cu 30.12.2024, în privinţa lui Panfili Adriana se aplică măsura preventivă sub formă de obligare în scris de a nu părăsi ţara, care urmează a fi menţinută până la devenirea definitivă a sentinţei. 5) Se încasează de la inculpata Panfili Adriana în beneficiul Statului cheltuielile de judecată în mărime de 598,00 (cinci sute nouăzeci şi opt, 00) lei. 6) Corpurile delicte - cuţitul de bucătărie, o bucată de tifon, şi o bucată de material, urmează a fi distruse după intrarea în vigoare a sentinţei, iar un card de memorie ce se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliţie Dubăsari de restituit către proprietarul de drept după intrarea în vigoare a sentinţei.

Sentinţa de condamnare a fost atacată cu recurs de către procuror.

Prin urmare, prin decizia din 03.06.2025, Colegiul penal al Curţii de Apel Centru a admis recursul declarat de procuror, a casat parţial sentinţa Judecătoriei Criuleni (sediul Dubăsari) nr. 1-69/24 din 30.12.2024, în partea ce ţine de individualizarea şi executarea pedepsei penale, întrucât instanţa de fond a aplicat o pedeapsă vădit disproporţionat de blândă faţă de gravitatea faptei şi persoana inculpatei, fără a ţine cont de scopurile prevăzute de art. 61 Cod penal privind restabilirea echităţii sociale şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, dispunând rejudecarea

cauzei în această parte, în aceeaşi instanţă, în alt complet de judecată, cu menţinerea celorlalte dispoziţii ale sentinţei atacate.

Astfel, la rejudecarea cauzei penale în partea ce ţine de individualizarea pedepsei inculpatei, participanţii la proces s-au expus după cum urmează:

Procurorul a pledat ca lui *Panfili Adriana*, să-i fie stabilită o pedeapsă cu aplicarea art. 80^1 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an şi 6 (şase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În cadrul dezbaterilor judiciare, victima Panfili Vasile a solicitat aplicarea faţă de inculpata *Panfili Adriana* a unei pedepse neprivative de libertate, menţionând că aceasta este unicul întreţinător al familiei. Victima a declarat că nu o consideră vinovată pe inculpată, relatând că în seara incidentului au consumat împreună o cantitate mică de vin, iar discuţia avută între ei a degenerat pe fondul unei neînţelegeri de moment. Totodată, a precizat că inculpata şi el au copii minori în întreţinere şi că doar aceasta este angajată în câmpul muncii, solicitând instanţei să manifeste clemenţă şi să nu dispună privarea acesteia de libertate, întrucât el nu poate munci şi familia depinde exclusiv de veniturile acesteia.

Apărătorul părţii vătămate, Vasile Tripac, a solicitat aplicarea faţă de inculpata *Panfili Adriana* a unei pedepse neprivative de libertate, invocând circumstanţele familiale dificile ale acesteia, în special faptul că are în întreţinere patru copii minori. Apărătorul a menţionat că pronunţarea unei pedepse privative de libertate, aşa cum a solicitat procurorul, ar genera consecinţe nedrepte nu doar pentru inculpată, ci şi pentru victimă şi copiii acesteia, care depind material de inculpată. Totodată, acesta a pledat că, în cazul în care *Panfili Adriana* ar fi privată de libertate, ea ar fi întreţinută de stat, în timp ce familia sa, inclusiv victima, ar rămâne lipsită de sprijin, ceea ce ar constitui o sancţionare indirectă a cinci persoane nevinovate – victima şi cei patru copii minori.

Apărătorul inculpatei Timur Kovaliov, a considerat neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat privind aplicarea unei pedepse privative de libertate, menţionând că inculpata a avut anterior conflicte cu legea penală, însă toate condamnările au fost executate şi stinse, ultima datând din anul 2021. Din acel moment, inculpata nu a mai fost implicată în cauze penale, se caracterizează pozitiv la locul de trai şi nu se află la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru. A subliniat că inculpata este unicul întreţinător al familiei, având în grijă patru copii minori şi soţul său, care este totodată victima din prezenta cauză şi care nu are nicio pretenţie faţă de aceasta, recunoscându-şi propria vină în conflictul produs. În aceste condiţii, apărătorul inculpatei, a solicitat aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, apreciind că scopurile pedepsei pot fi atinse şi fără privarea acesteia de libertate.

Ab initio, instanţa de judecată învederează că, reexaminând cauza, instanţa urmează să se expună doar în partea individualizării pedepsei, reţinând constatările şi situaţia de fapt stabilită prin sentinţa Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 30.12.2024 şi decizia Curţii de Apel Centru din 03.06.2025.

Astfel, conduita instanţei va fi determinată cu stricteţe de prevederile art.436 Cod de procedură penală, potrivit cărora: (1) Procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în

recurs se desfăşoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. (2) Pentru instanţa de rejudecare, indicaţiile instanţei de recurs sânt obligatorii în măsura în care situaţia de fapt rămâne cea care a existat la soluţionarea recursului. (3) Când hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce priveşte latura penală sau civilă, instanţa de rejudecare se pronunţă în limitele în care hotărârea a fost casată. (4) La rejudecarea cauzei este interzisă aplicarea unei pedepse mai aspre sau aplicarea legii privind o infracţiune mai gravă decât numai dacă hotărârea iniţială a fost casată în baza recursului declarat de procuror sau în interesul părţii vătămate din motivul că pedeapsa fixată era prea blândă, sau în baza recursului procurorului care a solicitat aplicarea legii privind o infracţiune mai gravă.

În conformitate cu art. 7 Cod penal privind principiul individualizării răspunderii penale şi pedepsei penale, legiuitorul stabileşte că la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Totodată, conform alin. (2) al aceluiaşi articol, nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale şi pedepsei penale pentru una şi aceeaşi faptă.

Săvârşirea infracţiunii şi stabilirea răspunderii penale pentru aceasta au drept consecinţă inevitabilă aplicarea sancţiunilor de drept penal prevăzute de lege, pentru restabilirea ordinii de drept, pentru constrângerea şi reeducarea infractorului.

Legalitatea pedepsei constituie un aspect al principiului legalităţii în dreptul penal şi este asigurată prin cerinţa art. 75 alin. (1) Cod penal, care impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal.

Conform art.61 alin.(1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanţa reţine că, individualizarea pedepsei reprezintă în esenţă operaţiunea prin care pedeapsa este adaptată nevoilor de apărare socială, în raport cu gravitatea abstractă sau concretă a infracţiunii, cât şi cu periculozitatea infractorului, pentru a asigura îndeplinirea funcţiilor şi scopurilor acesteia.

Individualizarea pedepsei penale are ca scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă – amendă – până la cea mai aspră – detenţiune pe viaţă.

Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus-menţionate, Legea Penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei (art.75 Cod penal), o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Concluzia instanţei cu privire la aplicarea unei pedepse mai aspre urmează a fi motivată.

Instanţa accentuează că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

Aşadar, la stabilirea felului şi mărimii de pedeapsă inculpatei *Panfili Adriana*, în conformitate cu art. 7, 61, 75 Cod penal, instanţa va ţine cont de gradul pericolului social al infracţiunii, de personalitatea făptuitoarei, de circumstanţele ce îi atenuează sau agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatei, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acesteia.

Sub egida acestor rigori de drept, raportate la cele de fapt, instanţa va determina pedeapsa în limitele sancţiunii prevăzute la art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, care stabileşte pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

Infracţiunea comisă de inculpată, prevăzută la art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, este atribuită, conform art. 16 alin. (3) din Codul penal, categoriei infracţiunilor mai puţin grave.

Instanţa constată existenţa unei circumstanţe atenuante în privinţa inculpatei *Panfili Adriana*, exprimată prin căinţa sinceră manifestată faţă de faptele comise, în conformitate cu art. 76 Cod penal. Totodată, se reţine că recunoaşterea vinovăţiei, deşi confirmată în cadrul procedurii simplificate, nu poate fi apreciată distinct drept circumstanţă atenuantă judiciară conform art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, pentru a nu se conferi aceleiaşi situaţii de fapt o dublă semnificaţie juridică.

Drept circumstanţe care agravează vinovăţia lui *Panfili Adriana*, prevăzute de art. 77 Cod penal, instanţa reţine, potrivit rechizitoriului, comiterea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracţiune similară.

Temeiuri pentru liberarea inculpatei *Panfili Adriana* de răspundere penală conform prevederilor art.53 din Codul penal nu au fost stabilite.

Cu referire la materialul caracteristic anexat la dosar, instanţa de judecată constată faptul că inculpata nu se află la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru (f.d.106, 108).

Potrivit caracteristicii prezentate de autoritatea publică locală, inculpata *Panfili Adriana* este caracterizată pozitiv din punct de vedere social şi moral, fiind mama a patru copii minori şi unicul întreţinător al familiei. Din informaţiile comunicate rezultă că aceasta este angajată neoficial în câmpul muncii în municipiul Chişinău, manifestând un comportament corespunzător în societate, fără a fi înregistrate plângeri din partea localnicilor la primărie. Totodată, conform

caracteristicii eliberate de la fostul loc de muncă, S.R.L. „Management Sava Grup”, inculpata s-a remarcat prin îndeplinirea conştiincioasă a obligaţiilor de serviciu, fiind în relaţii bune cu colegii, şi fiind apreciată pozitiv. În acelaşi timp, certificatul nr. 363 din 19.12.2024 confirmă locul permanent de trai al inculpatei în satul *****, raionul Dubăsari.

Instanţa a ţinut cont şi de faptul că *Panfili Adriana* a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, contribuind astfel la uşurarea desfăşurării procesului.

De asemenea, instanţa menţionează că, după săvârşirea infracţiunii şi pe parcursul judecării cauzei, inculpata a manifestat un comportament cuviincios, demonstrând că a înţeles consecinţele negative ale faptei sale.

Totuşi, ca element de caracterizare negativă a personalităţii inculpatei, instanţa reţine că aceasta nu se află la prima abatere de la lege, fiind anterior condamnată pentru fapte penale, inclusiv pentru infracţiuni de natură similară celor pentru care este judecată în prezenta cauză. Cu toate acestea, la momentul examinării dosarului, antecedentele penale ale inculpatei sunt stinse conform prevederilor art. 111 Cod penal, ceea ce înseamnă că, din perspectiva legii, aceasta se consideră persoană fără antecedente penale active. În acelaşi timp, analiza cazierului contravenţional relevă că, în perioada 01.01.2009 – 22.07.2024, inculpata a fost sancţionată de 14 ori pentru contravenţii, fapt ce indică un anumit grad de nesupunere la normele legale, deşi aceste abateri nu sunt de natură să constituie antecedente penale. Instanţa apreciază că, deşi aceste elemente nu prevalează asupra aspectelor pozitive ale caracterului şi conduitei sociale ale inculpatei, ele trebuie avute în vedere la individualizarea pedepsei, pentru a asigura echilibrul între scopul preventiv, cel reparatoriu şi cel de reintegrare socială.

Potrivit art.24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanţa de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii infracţiunii instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

În aceeaşi ordine de idei, reieşind din principiul individualizării pedepsei potrivit prevederilor art.75-78 Cod penal, instanţele judecătoreşti în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ţinând cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă a inculpatului.

Conform art.364^1 alin.(1) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În conformitate cu prevederile art.80^1 alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza

probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Cu transpunere la situaţia deferită judecăţii, instanţa observă că, noile limite ale sancţiunii prevăzute la art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, vor constitui muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 112 la 135 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

În dezvoltarea raţionamentelor reţinute mai sus, instanţa menţionează că, potrivit art. 49 alin.(3) din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, pedepsele nu trebuie să fie disproporţionate faţă de infracţiune.

În acest context, instanţa apreciază ca fiind nejustificat şi disproporţionat cuantumul pedepsei reclamate de partea acuzării, respectiv aplicarea unei pedepse privative de libertate fără suspendarea acesteia, în raport cu gradul de pericol al infracţiunii deferite judecăţii. Instanţa reţine că inculpata Panfili Adriana a optat pentru procedura simplificată de examinare a cauzei penale, iar victima nu a invocat cauzarea vreunui prejudiciu prin fapta reţinută în sarcina inculpatei. De asemenea, victima nu a dorit să fie recunoscută drept parte vătămată şi a pledat pentru aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, menţionând că inculpata este unicul întreţinător al familiei, unde cresc patru copii minori, precum şi că victima însăşi are grad de dizabilitate şi se află în întreţinerea inculpatei.

În continuarea motivării instanţei privind individualizarea pedepsei aplicabile inculpatei *Panfili Adriana*, se impune o abordare echilibrată, care să reflecte atât gravitatea faptei comise, cât şi circumstanţele personale şi familiale ale acesteia, în conformitate cu principiile prevăzute în Codul penal al Republicii Moldova şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului (CEDO).

Inculpata *Panfili Adriana* este mama a patru copii minori (f.d.211-214 vol. I) şi unicul întreţinător al familiei sale, având în grijă şi pe victima în cauză, care îi este soţ şi care se află în întreţinerea sa din cauza unui grad de dizabilitate (f.d.215-216 vol. I). Această situaţie familială impune instanţei o evaluare atentă a impactului pe care o posibilă condamnare privativă de libertate l-ar putea avea asupra stabilităţii şi bunăstării copiilor minori.

În conformitate cu art. 75 alin. (2) din Codul penal, instanţa poate aplica o pedeapsă mai aspră doar dacă o pedeapsă mai blândă nu va asigura atingerea scopului pedepsei. În acest context, instanţa apreciază că aplicarea unei pedepse privative de libertate fără suspendare ar putea avea consecinţe disproporţionate asupra familiei inculpatei, având în vedere responsabilităţile sale parentale şi familiale.

În acest sens, jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului (CEDO) oferă orientări valoroase privind respectarea dreptului la viaţa de familie, în special în cazurile în care părinţii sunt implicaţi în proceduri penale.

De exemplu, în cauza M.D. şi alţii împotriva Maltei (2012), CEDO a constatat că autorităţile naţionale au încălcat dreptul la respectarea vieţii de familie al unei mame care a pierdut custodia copiilor săi după o condamnare penală, fără a i se oferi posibilitatea de a demonstra schimbarea circumstanţelor şi de a solicita reîntoarcerea copiilor în familie. Instanţa a

subliniat importanţa protejării legăturilor familiale şi a dreptului părinţilor de a-şi educa copiii, în conformitate cu art. 8 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

În ceea ce priveşte inculpata *Panfili Adriana*, instanţa reţine că aplicarea unei pedepse privative de libertate fără suspendare ar avea efecte disproporţionate asupra copiilor minori ai acesteia, care depind integral de îngrijirea şi întreţinerea sa. Având în vedere circumstanţele personale şi familiale ale inculpatei, precum şi principiile stabilite de jurisprudenţa CEDO privind protecţia vieţii de familie, instanţa constată că scopurile pedepsei — reeducarea şi corectarea comportamentului — pot fi realizate printr-o pedeapsă cu suspendarea executării.

Totodată, inculpata şi-a recunoscut fapta şi a manifestat căinţă sinceră, iar evaluarea riscului de recidivă indică faptul că nu reprezintă un pericol iminent pentru ordinea publică. În aceste condiţii, pentru a asigura atât sancţionarea faptei, cât şi protecţia dreptului la viaţă de familie şi reabilitarea inculpatei, instanţa apreciază că măsura suspendării executării pedepsei este adecvată şi proporţională.

În consecinţă, instanţa consideră raţional şi echitabil să aplice inculpatei pedeapsa cu închisoarea pentru 1 an şi 6 luni, însă cu suspendarea executării în conformitate cu art. 90 Cod penal. Această măsură îi va permite inculpatei să-şi continue responsabilităţile familiale, să asigure îngrijirea copiilor minori şi a soţului cu dizabilitate şi, în acelaşi timp, să respecte normele sociale şi să prevină comiterea de noi infracţiuni, realizând concomitent scopurile educative, reabilitatoare şi preventive ale pedepsei, fără a diminua gravitatea faptei şi caracterul sancţiunii.

Adiţional, în adoptarea hotărârii privind suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoarea în cazul lui *Bacota Constantin*, instanţa a avut în vedere şi practica Curţii Europene a Drepturilor Omului (CtEDO), în ceea ce priveşte orientările instanţelor de judecată privind aplicarea sancţiunilor non-privative de libertate. Astfel, în cauza *Varga şi alţii vs. Ungaria* din 10.05.2015 (în special § 105), Curtea a concluzionat că este de competenţa sa să indice statelor modalităţile de organizare a sistemelor lor politice şi penitenciare. Cu toate acestea, Curtea a subliniat, în acest context, recomandările Comitetului de Miniştri, care încurajează statele să promoveze utilizarea alternativelor la detenţie de către procurori şi judecători, în vederea soluţionării problemei supraaglomerării în închisori (a se vedea în special Recomandarea nr. R (99) 22 şi Recomandarea Rec (2006) 13 a Comitetului de Miniştri).

În conformitate cu prevederile articolului 90 alin. (1), (2) din Codul penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a

termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

Potrivit articolului 90 alin. (6) din Codul penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; b) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanţă, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni; d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică; e) să repare daunele cauzate victimei şi/sau familiei victimei în cuantumul şi în termenele stabilite de instanţă; f) să finalizeze învăţământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională; g) să participe la programe probaţionale; h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii, dar numai cu acordul acestuia.

În speţă, instanţa de judecată apreciază că suspendarea condiţionată a executării pedepsei pe un termen de 2 (doi) ani şi acordarea posibilităţii condamnatei de a se abţine, pe durata acestui termen, de la comiterea oricărei infracţiuni vor oferi o protecţie mai bună intereselor societăţii şi vor evita consecinţele negative ale izolării de societate şi plasării inculpatului în mediul penitenciar.

De asemenea, pentru a nu submina autoritatea justiţiei şi a evita crearea unui sentiment de impunitate, instanţa stabileşte că, pe durata termenului de supraveghere, inculpatul va avea următoarele obligaţii: să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; să anunţe în scris, în prealabil, orice schimbare a domiciliului sau orice deplasare ce depăşeşte 5 zile; şi să participe la programele probaţionale stabilite.

Aşadar, instanţa statuează că termenul pedepsei stabilit inculpatei şi modalitatea de executare a acesteia au fost individualizate astfel încât persoana vinovată să conştientizeze necesitatea respectării legii penale şi să fie determinată să evite, pe viitor, săvârşirea unor fapte similare. În aceste condiţii, instanţa apreciază că pedeapsa aplicată inculpatei *Panfili Adriana* este adecvată pentru asigurarea resocializării acesteia şi pentru prevenţia comiterii de noi infracţiuni, atât de către ea, cât şi de către alte persoane.

Cu referire la măsura preventivă:

Conform prevederilor art. 395 alin. (1) pct. 5 Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În vederea asigurării executării pedepsei ce urmează a fi stabilită prin prezenta rejudecare, se menţine faţă de inculpata *Panfili Adriana* măsura preventivă constând în obligarea de a nu părăsi ţara, aplicată începând cu 30 decembrie 2024, până la rămânerea definitivă a sentinţei.

Potrivit art. 364^1 alin.(10) Cod de procedură penală, sentinţa adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

În conformitate cu art. art. 340, 384-385, 389, 392-395, 397, 436, 437 alin.(1) pct.1[4]) Cod procedură penală, art.80[1] Cod penal, instanţa de judecată,-

A H O T Ă R Â T :

Panfili Adriana *****, recunoscută vinovată de comiterea infracţiunii prevăzute de art.201[1] alin.(1) lit. a) Codul penal, conform sentinţei Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari nr.1-69/24 din 30 decembrie 2024, casată în partea individualizării pedepsei penale prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Centru din 3 iunie 2025, se condamnă, prin prisma prevederilor art.80[1] din Codul penal, în baza art.201[1] alin.(1) lit. a) Codul penal la închisoare pe un termen de 1 (unu) ani şi 6 (şase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În baza art.90 Cod penal pedeapsa aplicată de închisoare să nu fie executată, dacă în termenul de probă de 2 (doi) ani *Panfili Adriana* ***** nu va săvârşi o nouă infracţiune şi prin comportarea sa exemplară va îndreptăţi încrederea ce i sa acordat.

În baza art.90 alin.(6) lit. a), b) şi g) Cod penal, *Panfili Adriana* ***** se obligă:

- să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta;
- să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile;
- să participe la programe probaţionale.

Termenul de probă urmează a fi calculat de la data rămânerii definitive a sentinţei.

Se menţine până la rămânerea definitivă a sentinţei faţă de *Panfili Adriana* ***** măsura preventivă constând în obligarea de a nu părăsi ţara, aşa cum a fost stabilită prin dispoziţiile sentinţei din 30 decembrie 2024.

Sentinţa pronunţată în şedinţă publică la data de 27.10.2025.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, din momentul pronunţării, prin intermediul Judecătoriei Criuleni, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Romina Ţurcan